

สารนิพนธ์เรื่อง	ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการซื้อขายสินค้าออนไลน์ ศึกษากรณีสิทธิหน้าที่ของคู่สัญญาและผู้บริโภค
คำสำคัญ	ซื้อขายสินค้าออนไลน์
นักศึกษา	จิราภา พงษ์พันธ์
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	ดร.ชญานันต์ สัตตบุศย์
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชากฎหมายธุรกิจ
คณะ	นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
พ.ศ.	2557

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ในการศึกษาครั้งนี้สืบเนื่องมาจากสภาพสังคมในปัจจุบันการซื้อขายสินค้าได้เปลี่ยนแปลงไปโดยผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต หรือที่เรียกว่า “การซื้อขายสินค้าออนไลน์” ผู้ซื้อและผู้ขายไม่ต้องเดินทางมาพบหน้ากัน เกิดความไม่เท่าเทียมกันระหว่างผู้ขายและผู้ซื้อ กล่าวคือ การซื้อสินค้าออนไลน์นั้นผู้ซื้อไม่เคยได้สัมผัสจับต้องสินค้ามาก่อน ผู้ซื้อตัดสินใจซื้อเพียงเพราะเห็นจากรูปภาพและรายละเอียดของสินค้าที่ผู้ขายได้ระบุไว้เท่านั้น ดังนั้นผู้ขายจึงเป็นผู้รู้ข้อมูลของสินค้ามากกว่าผู้ซื้อ ทำให้การรับรู้ข้อมูลสินค้าไม่เท่าเทียมกันระหว่างคนสองฝ่ายที่ได้ทำธุรกิจกันทำให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบกัน

กฎหมายในปัจจุบันที่นำมาปรับใช้ก็คือประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และกฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 ซึ่งเป็นกฎหมายที่ร่างขึ้นมาเพื่อใช้รองรับการทำธุรกรรมแบบดั้งเดิม จึงยังไม่มี ความชัดเจน ก่อให้เกิดปัญหาทางกฎหมายหลายประการเช่น ปัญหาการให้ข้อมูลของคู่สัญญา ซึ่งยังไม่มีกฎหมายกำหนดว่าข้อมูลใดบ้างที่ผู้ขายจะต้องแจ้งให้ผู้ซื้อทราบก่อนการตัดสินใจเพื่อเข้าทำสัญญา ปัญหารูปแบบการทำสัญญาและการปฏิบัติตามสัญญา ผู้บริโภคไม่ได้รับสำเนาสัญญาที่เป็นลายลักษณ์อักษรหรือในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ที่ผู้บริโภคจะเก็บรักษาและพิมพ์ข้อมูลการซื้อขายเก็บไว้เป็นหลักฐานได้ และปัญหาอื่นๆที่เกี่ยวข้องที่ตามมา อาทิเช่น ผู้ซื้อไม่ทราบว่า จะได้รับสินค้าในวันใด หากผู้ซื้อไม่ได้รับสินค้าภายในกี่วัน ผู้ซื้อจึงจะมีสิทธิเลิกสัญญาและได้รับเงินคืนภายในกี่วัน ซึ่งตามกฎหมายปัจจุบัน ไม่ได้บัญญัติระยะเวลาที่ให้ความคุ้มครองผู้บริโภคในกรณีเหล่านี้ไว้ รวมทั้งหากเกิดข้อพิพาทขึ้นจะมีวิธีการจัดการกับข้อพิพาทอย่างไรที่

ผู้บริโภคไม่ต้องดำเนินคดีที่ศาลที่มีความเคร่งครัดและ ยุ่งยาก ประการสุดท้าย โทษของผู้กระทำ ความผิดที่มีอยู่ในปัจจุบันไม่ได้ทำให้ผู้กระทำความผิดเกิดความเกรงกลัวแต่อย่างใด จึงมักเกิด ปัญหาการทำผิดกฎหมายอย่างต่อเนื่องเรื่อยมา จึงจำเป็นต้องแก้ไขข้อบกพร่องของกฎหมายนี้ให้ หมดไป

ดังนั้นผู้เขียนขอเสนอแนะให้มีการการแก้ไขปรับปรุง พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.2522 โดยการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.2522 ในมาตรา 14 ให้มี “คณะกรรมการว่าด้วยพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์” และให้มีบทบัญญัติในส่วนที่ 2 ตรี ในเรื่อง การคุ้มครองผู้บริโภคในด้านการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้กฎหมายมีบทบัญญัติที่ให้ความคุ้มครอง ผู้บริโภคจากการทำธุรกรรมซื้อขายสินค้าออนไลน์ อันจะก่อให้เกิดหลักปฏิบัติที่มีความเท่าเทียมกัน ต่อคู่สัญญาและผู้บริโภค

INDEPENDENT STUDY TITLE	LEGAL PROBLEMS CONCERNING ONLINE SALE TRANSACTIONS: A CASE STUDY ON RIGHTS AND DUTIES OF THE PARTIES AND CONSUMERS
KEYWORDS	ONLINE SALE TRANSACTIONS
STUDENT	JIRAPA PONGPUN
INDEPENDENT ADVISOR	DR. CHAYAWAT SATTABUSYA
LEVEL OF STUDY	MASTER OF LAWS
YEAR	2014

ABSTRACT

The objectives of this research were caused by current social situation on sale transactions that are changed via internet network, i.e., “online sale transactions”. Currently, it is no necessity for the sellers and the buyers to travel for meeting each other causing inequality between the sellers and the buyers, namely, for online sale transactions, the buyers have never touched the products and they only made their decision by considering on photos and details of the products specified by the sellers. As a result, the sellers have more product information than that of the buyers causing inequality between both business parties leading to the issue on advantages and disadvantages.

The law applied to this issue is Commercial and Civil Code as well as Consumer Protection Act B.E. 2522 that were outlined for supporting traditional transactions. As a result, they are not apparent causing several legal problems including problem on information provision of the parties due to the lack of law for defining which information that should be informed to the buyers prior entering into the agreements as well as the problem on the form of contract and execution of contract. Consequently, the consumers have no opportunity to receive the written or electronic copy of the contract that the consumers are able to keep and print the sale information

as the evidence. In addition, there were also other subsequent problems, for example, the buyers have no idea on the date of product receiving and their right on termination and money returning in the event that the sellers fail to deliver products timely. According to current laws, there is no legislation on the duration of consumer protection for these cases. Moreover, in the event of any dispute, there are some suspicions on how to manage such dispute without strict and difficult proceeding at the court. Finally, the current punishment against the offenders give no apprehension to them therefore the problems on illegitimacy are occurred continuously.

As a result, the author would like to suggest on amendment of Consumer Protection Act B.E. 2522 by amending and adding “Section 14 of Consumer Protection Act B.E. 2522 “the Committee on e-Commerce”. In addition, there should be the legislation on e-commerce in Section 2 ter., Consumer Protection, in order to authorize the laws to provide consumer protection for online sale transactions leading to equal practices for the parties and consumers.